

.....λύρα.....

Ο. - Πάντα ὁ παραπονιάρικος ἦχος τῆς λύρας θά θυμίζει κάποιες ἀναμνήσεις χαρού-
μενες, θλιμένες ἀπὸ τὴ ζωὴ ποὺ πέρασε. Πάντα τὸ δοξάρι αὐτὸ μέ τις τρεῖς χορ-
δές θά τραγουδοῦν, μὰ καί θά κλάψουν, θά μοιρολογήσουν κάποιον πόνο, κάποιον
καὶ μὲ τοῦ λαοῦ, ποὺ τόσες μπόρες πέρασε, ὅμως κρατήθηκε σταθερὰ Ἑλληνικός.

"ὦ!... λύρα παθιάρη, ὅπου μέ τόσο αἰσθημα μιλάς στὶς ἀνθρώπινες ψυχές!...

Οἱ γλεντοκόποι μέ σένα διασκεδάσανε καί χάρηκαν καί μέ σένα πάλι, μέ τὸν
ἦχο σου, ἀποχαιρέτησαν τὴν ὁμορφὴ ζωὴ, στερνὴ φορά.

Λύρα παραπονεμένη, ποὺ στὸν ἦχο σου μαζεύονται τόσοι καί τόσοι θρῦλοι
καί καὶ μοῖ.

Καί νά (..... λύρα.....) μέσα στήν σύνθεση τῶν ἡχων σου, ξεχωρίζω "
ἓναν ἦχο γνώριμο, πιδ σπαραχτικὸ, πιδ θλιμένο. Εἶναι ὁ ἦχος ποὺ ἄφησε ἓνας
πρόωρος χαμός, ἓνας βιαστικὸς θάνατος ἑνὸς τρυφεροῦ βλαστοῦ.

Εἶναι ὁ θάνατος τοῦ ἀγαπημένου Δημήτρη Κασσιμίδη. Κλείνει σήμερὰ ἓνας χρό-
νος, ποὺ ὁ Δημήτρης πάνω στὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας του, ἀποχαιρέτησε τὸν κόσμο
τοῦτο. Σάν σήμερὰ, πρίν ἀπὸ ἓνα χρόνο, ἔσβησε τὸ λαμπερὸ ἀστέρι τοῦ ἀγέροχου
παλληκαριοῦ: Δημήτρη Κασσιμίδη. "Ὅμως οὔτε ἓνας χρόνος, οὔτε κι' ἄλλοι πολλοί
δέν θά μπορέσουν νά ρίξουν στή λησμονιά τὸ φωτεινὸ πρόσωπο μέ τὴ φλογερὴ
ματιὰ, τὴν γιομάτη αἰσιοδοξία, τὸ ἀνούραστο σῶμα μέ τὴν ἀτσάλινη ψυχὴ καί
τὴν μεγάλη καρδιά, ὅπου φώλιαζε τόση ἀνθρωπιά καί καλοσύνη.

Καί τώρα ἱερὸ καθήκον μᾶς ὑπαγορεύει νά φέρωμε στή μνήμη μας τὴ λεβέν-
τικὴ φυσιολογία τοῦ ἀλησμόνητου Δημήτρη.

"Ἀς φέρωμε στὸ νοῦ μας τὸ γλυκὸ γέλιο τοῦ Δημήτρη, τὴ βροντερὴ φωνή του,
ποὺ πάντα ἔδιναν ζωὴ στήν κἀθε συγγέντρωση γιὰ εὐγενικὲς ἐκδηλώσεις, ἀνώτε-
ρους σκοποῦς.

"Ἀς θυμηθοῦμε τὴ μαύρη ἐκείνη μέρα, τὴν κακιά ὥρα.

.....λύρα.....

Ἀνάθεμά σε Χάροντα κλπ. (B.A.)

.....

Ἀκούσατε τὸ ραδιοφωνικὸ μνημόσυνο γιὰ τὸν αἰμυνηστο Δημήτρη Κασσιμίδη,
γραμμένο ἀπὸ τὸν Στάθη Εὐσταθιάδη, ὁ ὁποῖος εἶναι καί ὁ συνθέτης τοῦ ποιη-
ματος ποὺ ἀκούσατε.

Θά συνεχίσωμε τὸ πρόγραμμά μας μέ Ποντιακὰ Δίσπρα.

.....λύρα, τραγούδι.....